

Τῆ Κε' τοῦ Μηνὸς Μαρτίου
Ὁ εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτοκοῦ καὶ
ἀειπαρθενοῦ Μαρίας

Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ
Ἰωαννοῦ (1821).

* * * * *

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Ἦχος ᾠδῆ Δι' -Ϡ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ᾠδῆ Δι' -Ϡ

Σ η με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι
ον και τῶ α παι ω νος μυστη ρι ου η φα νε ρω

σις ο Υι ος τῆ Θε ου Υι ος της Παρ θε νῆ γι
 νε ται και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε
 ται δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο το
 κω βο η σω μεν χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος
 με τα σθ (ἐκ γ')

τὸ τέλος: χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος

με τα σθ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος ᾠδῆ Κε-θ.

Ο με γας Στρατη γος των α ῦ λων ταγμα των
 εις πο λιν Να ζα ρετ ε πι στας Βα σι λε α μη
 νυ ει συ α α χρα ντε των αι ω νων και
 Κυ υ ρι ον Χαι ρε λε ε γων σοι ευ λο γη με
 νη Μα ρι α α κα τα α ληπτον και α νερ μη
 νευ τον θαυ μα βρο των η α να κλησις

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.
Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϕ

Σ ἡ με ρον α πα σα α κτι σις α γα αλ λε ται
ο τι το χαι ρε σοι οι φω νει Αρ χα αγ γε λος ευ
λο γη με νη συ σε μνη και α χρα ντε Πα α να μω ω
με ση με ρον τσ ο φε ω ως α μαυ ρσ ται το φρου υ
αγ μα α ρας γαρ δι α λε λυ υ ται τσ Προ πα το
ρος συν δεσμος δι ο και κα τα παν τα βο ω μεν
σοι χαι ρε η Κε χα ρι τω με νη

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. ἦχος Δι ς

Γ α βρι ηλ εξ ς ρα νσ το χαι ρε κρα ζει τη
σε μνη ο τι συλ λη ψη εν γα στρι τον προ αι
ω νι ον θε ον τον δι α λο γσ τα πε ρα τα
συ στη σα με νον ο θεν Μα ρι αμ α πε
φθε ε γγε ε το α νανδρος ει μι και πω ως τε ε

ξω Υι ον ^{Πα} α σπορον γο νην τις ε ω ω ρα α κεν ^{Δι}
 και ερ μη νευ ων ε λε γεν ο Αγ γε ε λος ^{Πα} τη Θε ο
 το κω και Παρ θε ε νω ^{Δι} ε λε ευ σε ται
 αι αι σοι ^{Δι} Α γι ι ον Πνε ε ^{Πα} ευ μα ^{Δι} και δυ να μισ
 Υ ψι στε ε πι σκι α α σει σοι ^{Δι}

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

^{Πα} **Α** πε στα λη Γα βρι ηλ ^{Δι} προς την Παρ θε νον
 και α γνην ^{Πα} και ε μη νυ σεν αυ τη ^{Δι} την α νε
 κλα λη τον χα ραν ^{Πα} ο τι α σπο ρως συ λλη ψη και
 ου φθα ρη η ση ^{Δι} τε ξη γαρ Υι ον ^{Δι} τον προ
 αι ω ω νων Θε ον ^{Πα} και σω σει τον λα ον ^{Δι} εκ των
 πται σμα α των αυ των και μαρ τυ ρει ο πεμψας με ει
 πει ει ει ν σοι ^{Πα} Ευ λο γη με νη το χαι αι ρε
 Παρ θε ε νος τι ι ι κτεις ^{Δι} και με ε τα το ο
 ο κον ^{Πα} πα λιν με νεις Παρ θε ε ε ε νος ^{Δι}

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος ς̣ Βου ς̣

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^θ ^χ αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α β8 ς ς και σω ω ω
 σον Σω ω τη η η ρ μ8 ς ^θ ^χ

Ο^{Δι} ι μι σ8 ςν τε ς Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τ8 Κυ υ ρι
 ι ι ς ς ^θ ^χ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο ος
 γαρ ^Μ ^π ^ρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε σθε ε
 ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^θ ^χ

Δ^{Β8} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
 ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^θ ^χ

Α^{Β8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
 χη ζω ω ου ου ου ται αι ^θ ^χ και κα α θα αρ σει ^Δ ^ρ ^ς
 υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρ υ νε ε ε ται ^Δ ^ρ ^ς

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς 145 (95).

Ἦχος Βου

Ε υ αγ γε λι ι ζε σθε η με ραν εξ η

με ε ρας το σω ω τη ρι ον τθ Θε ο ημων

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον α σα τε

τω Κυ ρι ω πα σα η γη

Ε υ αγ γε λι ι ζε σθε η με ραν εξ η
 με ε ρας το σω ω τη ρι ον τϑ Θε ο ημων
Α να γγει λα τε εν τοις ε θνε σι την δο ξαν αυ
 τϑ εν πα σι τοις λα οις τα θαν μα σι α αυ
 τϑ
Ε υ α γγε λι ζε σθε η με ραν εξ η με
 ε ρας το σω ω τη ρι ο ον τϑ Θε ου η
 μω ω ω ω ω ω ν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον
 Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως
 τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ

Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

(α' 39-49, 56)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἑλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἑλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἑλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ

χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

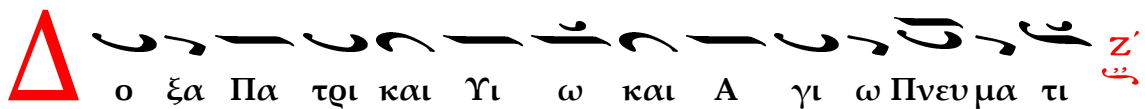
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

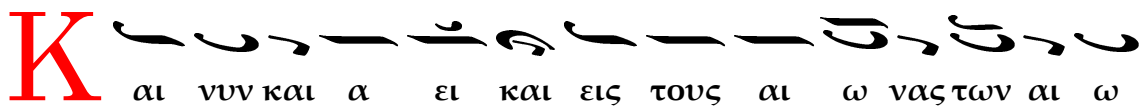
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα

λει ψον τα πληθη των ε μων εγ κληματων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ

Ε^Δ υ αγ γε λι ζε ται ο Γα βρι ηλ τη Κε χα ρι

τω με ε νη ση η η η η με ε ε ε ρον ^Δ

χαι ρε α νυμ φευ τε κο ρη και αι αι αι α πει ρο ο

γα α α α με ^ε μη κα τα πλα γης τη ξε νη η μ ^ε

μο ορ φη ^Δ μη δε δει λι α σης Αρ χα γ γε ε λο

ος ει ει ει μι ^ε ο φις ε ξη πα τη σεν Ευ αν

πο ο τε ^Δ νυν ευ αγ γε λι ζο μαι σοι οι την χα α ρα

α α αν και με νει ει ει ει εις α α φθο ο

ο ρος ^Δ και τε ε ε ξη τον Κυ υ υ υ ρι ον ^ε

α α α α α α α α χα ντε ε ε ε ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ῥοδὴ α΄. Ῥηχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Σύλληψιν. **(δίς)**

Ἀδέτω σοι Δέσποινα, κινῶν τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, Δαυΐδ ὁ Προπάτωρ σου· Ἄκουσον Θύγατερ, τὴν χαρμόσυνον, φωνὴν τὴν τοῦ Ἀγγέλου· χαρὰ γὰρ μηνύει σοι, τὴν ἀνεκκλάλητον.

Ὁ Ἄγγελος.

Βοῶ σοι γηθόμενος· κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ πρόσχες μοι, Θεοῦ καταγγέλλοντι, σύλληψιν ἄσπορον· εὔρες χάριν γάρ, ἐνώπιον Κυρίου, ἦν εὔρεν οὐδέ ποτε, ἄλλη τις Πάναγνε.

Δόξα.

Ἡ Θεοτόκος.

Γνωσθήτω μοι Ἄγγελε, τῶν σῶν ῥημάτων ἢ δύνამις· πῶς ἔσται ὁ εἶρηκας; λέγε σαφέστατα, πῶς συλλήψομαι, παρθένος οὔσα Κόρη; πῶς δὲ καὶ γενήσομαι, Μήτηρ τοῦ Κτίστου μου;

Καὶ νῦν.

Ὁ Ἄγγελος.

Δολίως με φθέγγεσθαι, διαλογίζη ὡς ἔοικε· καὶ χαίρω θεώμενος, τὴν σὴν ἀσφάλειαν· θάρσει Δέσποινα· Θεοῦ γὰρ βουλομένου, ῥαδίως περαίνεται, καὶ τὰ παράδοξα.

Ῥοδὴ γ΄. Ὁ εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ἢ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγῆ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· κἂν τῇ σεπτῇ Συλλήψει σου, στεφάνων, δόξης ἀξιώσον. **(δίς)**

Ἡ Θεοτόκος.

Ἐξέλιπεν Ἄρχων ἐξ Ἰούδα, ὁ χρόνος ἐπέστη δὲ λοιπόν, καθ' ὃν ἀναφανήσεται, ἢ τῶν Ἐθνῶν ἐλπίς ὁ Χριστός· σὺ δὲ πῶς τοῦτον τέξομαι, παρθένος οὔσα, σαφήνισον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ζητεῖς παρ' ἐμοῦ γνῶναι Παρθέने, τὸν τρόπον συλλήψεως τῆς σῆς, ἀλλ' οὗτος ἀνερμήνευτος· τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, δημιουργῶ δυνάμει σοι, ἐπισκιάσαν ἐργάσεται.

Δόξα.

Ἡ Θεοτόκος.

Ἡ ἐμὴ Προμήτωρ δεξαμένη, τὴν γνώμην τοῦ ὄφους τρυφῆς, τῆς θείας ἐξωστράκισται· διό περ κἀγὼ δέδοικα, τὸν ἀσπασμὸν τὸν ξένον σου, εὐλαβουμένη τὸν ὄλισθον.

Καὶ νῦν.

Ὁ Ἄγγελος.

Θεοῦ παραστάτης ἀπεστάλην, τὴν θείαν μηνύσων σοι βουλήν· τί με φοβῆ Πανάμωμε, τὸν μᾶλλον σε φοβούμενον; τί εὐλαβῆ με Δέσποινα, τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβούμενον;

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Αὐλῶν Ποιμενικῶν. Ἦχος πλ. β' Γα ρ

Ο Λο γος τῆ Θε ο υ ε πι γης νυν κα α τη ηλ

θεν ο Α γγελος βο ων τη Παρ θε νω ε ε πε ε στη

χαι ρε Ευ λο γη με νη η την σφρα γι δα φυ υ λα

ξα α σα εν μη τρα δε ξα με ε νη τον προ αι ω νων

Λο γον και αι Κυ ρι ι ον ι να εκ πλα νης σω ση ως

Θε ος το γε νος των α αν θρω ω πων

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

μὲ τέλος: το γε νος των α αν θρω πω ω ω ν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· * Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν, Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἴστατο, κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει·

χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἢ ἀνάκλησις·

χαῖρε, τῶν δακρῶν τῆς Εὐας ἢ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς·

χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα·

χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον·

χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις·

χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Ἦγγειλεν Ὑῖὸν Ἄγγελος τῇ Παρθένῳ,

Πατρὸς μεγίστης Ἄγγελον βουλής μέγαν.

Γήθεο τῇ Μαρίῃ ἔφατ' Ἄγγελος εἰκάδι πέμπτη.

Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ αὐτῆς, συνέλαβεν ὑπερφυῶς ἐν τῇ ἀχράντῳ γαστρὶ τὸν Ὑῖὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

*

(εἰ βούλει, εἰπὲ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἡμέρας)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Πελαγίας, Θεοδοσίας καὶ Δούλης, ἐν Καισαρείᾳ Παλαιστίνης ξίφει τελειωθεισῶν. (†361)

Στίχ. Θεοδοσία καὶ Πελαγία ξίφει,

Πέλαγος εὖρον δωρεῶν Θεοῦ Λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη Δημίου τινός, ὅστις πιστεύσας εἰς τὸν Χριστόν, καὶ βληθεὶς ἐν ζοφώδει φυλακῇ, τελειοῦται.

Στίχ. Εἰρκτὴν σκοτεινὴν δῆμιος κατεκρίθη,

Γνοὺς Χριστόν, ἐξάγοντα φῶς ἀπὸ σκότους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Σεννουφίου τοῦ ἐκ Νιτρίας σημειοφόρου, ἐν τῇ ἐν Θεσσαλονίκη μονῇ Λατόμου τελειωθέντος. (θ' αἰ.)

Στίχ. Τὸ σῆμα κρύπτει σῶμα τοῦ Σεννουφίου,

Σημεῖα τοῦ δείξαντος ἐν βίῳ ξένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ὀσίων πατέρων ἡμῶν Τίμωνος τοῦ ἐγκλείστου, Ἡσαΐου, Ἐφραΐμ, Ἱερεμίου, Γεωργίου, Ἰωάννου,

Χαρίτωνος, Ἀττικοῦ καὶ Γρηγορίου, πνευματικῶν μαθητῶν τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χριστοφόρου πατριάρχου Ἀντιοχείας. (ὁ αἰ.)

Στίχ. Χριστὸν φέροντες ἐν καρδίᾳ πατέρες,

Τέκνα γνήσια δείκνυνται Χριστοφόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων σξβ' (262) μαρτύρων ἐν Ῥώμῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κουϊρίνου (Quirinus) τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κλαυδίου β' ἀθλήσαντος. (~†269)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, ἐπισκόπου Σιρμίου (Mitrovica) τῆς Παννονίας. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Καιμίνου (Caimin), ἐπισκόπου-ἡγουμένου Ἴνιδος Κεάλτρας (Inis Cealtra) ἐν Ἴρλανδίᾳ. (†653)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Οὐμβέρτου (Humbert), μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Ἀμάνδου (Amandus) καὶ συνδρομητοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἴδρυσιν τῆς μονῆς Μαρολλῶν (Marolles) ἐν Βελγίῳ. (~†680)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἑρμενλάνδου (Hermenland), ἱερομονάχου ἐν Φοντενέλλῃ (Fontenelle), καὶ μεθ' ἑτέρων δώδεκα συνιδρυτοῦ μονῆς ἐν τῇ νήσῳ Ἰνδρέτη (Aindre) ἐπὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Λίγηρος ποταμοῦ ἐν Γαλλίᾳ. (~†720)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Βαροντίου (Barontius) καὶ Δεσιδερίου (Desiderius), ἐρημιτῶν πλησίον τῆς Πιστορίας (Pistoria) ἐν Ἰταλίᾳ. (~†725)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Κεννόχης (Kenchoch), μονασάσης ἐν τῷ κοινοβίῳ τῆς Φίφης (Fife) ἐν Σκωτίᾳ. (†1007)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Αἰβόλδου (Ælfwold), ἐπισκόπου Σερβόνης (Sherborne) ἐν νοτίῳ Ἀγγλίᾳ. (†1058)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου τοῦ ἐν Κιέβῳ. (†1855)

Στίχ. Ζήσας ὁ Παρθένιος ἐν παρθενίᾳ,

Χορῶ συνήφθη θείων χριστοπαρθένων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Τύχωνος, πατριάρχου Μόσχας καὶ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν. (†1925)

Στίχ. Παθὼν πάμπολλα δι' ἀγάπην Κυρίου,

Τύχων τέτευχε γλυκέος Παραδείσου.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

(Τῆς ἑορτῆς).

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θε μενος ταυτησ την συλ ληψιν

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γῶς θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο
τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον καν τη
σε πτη συλ λη ψει σα στε φα νων δο ξησ α ξι ω
σον

ὠδὴ δ'

O κα θη μενος εν δο ο ξη ε πι θρο ο
νθ θε ο τη τος εν νε φε λη κου ου φη ηλ θεν Ι
η σῶσ ο ο υ περ θε οσ τη α κη ρα τω πα
λα μη και δι ε σω ω σε τῶσ κραυ γα ζον τας δο ξα

Χρι στε τη δυ να μει σα

ὠδὴ ε΄

Εξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
δο ξη σα συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
τοι οις υ μνσ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ε

σα

ὠδὴ ς΄

Εβο η η σε προ τυ πων την τα φη η ην
τη ην τρι η με ρον ο προ φη η η η η της
Ι ω νας εν τω κη η η τει ει δε ο με νος
εκ φθο ρας με ρυ υ σαι Ι η σα βα σι λευ των δυ

να με ων

ὠδὴ ζ΄

Ουκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι θε ο
φρο νες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος

α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες και ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνή η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α κου ε κο ρη Πα ρ θε νε α γνη ει πα
 τω δη ο Γα βρι ηλ βου λην υ ψι στα αρ χαι αν α
 λη θι νην γε νε προς υ πο δο χην ε τοι μη Θε ου
 δι α σου γαρ ο ο α χω ρητος βρο τοις α να ρα
 φη σε ε ται δι ο και χαι ρων βο ω ευ λο γει τε
 παν τα τα ερ γα Κυ ρι ο τον Κυ ρι ο ο ο ο ον

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἄντ' αὐτῆς, ψάλλεται τὸ Μεγαλυνάριον ἑξάκις καὶ ἡ θ' ὠδὴ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Βου

Ε υ α γγε λι ι ζα γη χα ραν με γα α λην
 αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε ο την δο ο ξαν

Ω^{B8} ς εμ ψυ χω Θε ου κι βω τω ψαυ ε ε
τω ω μη δα μως χειρ α μυ η η των χει λη δε πι ζων
τη Θε ο το κω α σι γη η τως φω νη ην τ8 Α
γγε λ8 α α να μελ ποντα εν α γαλ λι α σει
βο α τω χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος με
τα σ8 8

Ε^{B8} υ α γγε λι ι ζ8 γη χα ραν με γα α λην
αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε 8 την δο ο ξαν

Υ περ εν νοι αν συλ λα β8 σα Θε ον της
φυ υ σε ε ως θε σμ8ς ε λα θες Κο ο ρη συ γαρ
εν τω τικ τειν τα μη τε ε ρων δι ε εδ ρας ρευ
στη η φυ σις περ κα θε στη κυ ι α ο θεν ε πα
ξι ως α κ8 εις χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ
ρι ος με τα σ8 8

Ε^{B8} υ α γγε λι ι ζ8 γη χα ραν με γα α λην
αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε 8 την δο ο ξαν

Π ως πη γα ζεις γα λα Παρ θε νε α γνη ου
φε ε ρει ει ν ε ξει πειν γλω σα βρο τει ει α ξε νον
γαρ φυ σε ως ε πι δει ει κνυ σαι πρα αγ μα νο
μι ι μ8 γο νης ο ρ8ς υ περ βαι αι νον ο θεν ε πα
ξι ως α κ8 εις χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ
ρι ος με τα σ8

Ε υ α γγε λι ι ζ8 γη χα ραν με γα α λην
αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε 8 την δο ο ξαν

Μ υ στι κως ταις ι ε ρο τευκ τοις γρα φαις λα
λει ει τε ε πε ρι σ8 Μη τηρ Υ ψι ι στ8 κλι μα
κα γαρ πα λαι Ι α κωβ σε προ τυ π8 8 σαν
ι δω ων ε φη βα σις Θε ου α αυ τη ο θεν ε πα
ξι ως α κ8 εις χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ
ρι ος με τα σ8

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευμα τι

Ε^{B8} υ α γγε λι ι ζα γη χα ραν με γα α λην
αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε ο την δο ο ξαν

Θ αυ μα στως τω Ι ε ρο φαν τη Μω σει η
βα α το ος και το πυρ ε δει ξε τε ε ρας ζη των

δε το πε ρας εις δι α α βα σιν χρο ο ν εν

κο ο ρη α γνη ε φηκα το πτε ευ σω η ως Θε ο

το κω λε χθει η χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ

ρι ος με τα σ ο

Κ^{B8} αι νυν και α ει ει και εις τας αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ε^{B8} υ α γγε λι ι ζα γη χα ραν με γα α λην

αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε ο την δο ο ξαν

Δ α νι ηλ σε ο ρος κα λει νο η τον γεν

νη η τρι ι αν Θε ου ο Η σα ι ι ας βλε πει δε

ως πο κον Γε δε ω ων ο Δα βι ιδ δε α γι

ι ασμα φα α σκει πυ λην δε σε α α λλος ο δε Γα

βρι ηλ σοικραυ γα ζει χαι ρε κε χα ρι τω με νη
ο Κυ ρι ος με τα σθ

Καταβασία. Ὠδὴ θ'

Ευ α γγε λι ι ζα γη χα ραν με γα α λην
αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε σ την δο ο ξαν

Ως εμ ψυ χω Θε ου κι βω τω ψαυ ε ε
τω ω μη δα μως χει ρα μυ η η των χει λη δε πι

ζων τη Θε ο το κω α σι γη η τως φω νη ην τσ
αγ γε λσ α α να μελ πον τα εν α γαλ λι α σει

βο α τω χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος με
τα σθ σθ σθ σθ

Ευ α γγε λι ι ι ι ζα γη χα α ραν με ε
γα α α α λην αι νει ει τε ου ρα α νοι Θε ε ου

τη ην δο ο ο ξαν

Ως εμ ψυ υ χω Θε ε ου ου κι ι βω ω τω
ω ψαυ ε ε τω ω μη δα α μως χει ει ρα μυ υ η

η η τωων χει λη δε πι ι στων τη Θε ο ο
 το κω ω α σι γη η η τωως φω νη η η ην
 τσ αγ γε ε ε λσ α α να μελ πο ο ντα α
 Πα
 εν α α γα α α αλ λι α σει βο ο α τω ω
 Δι
 χαι αι ρε ε κε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
 Βσ
 ο ο Κυ υ ρι ι ο ος με ε τα α σσ σ σ σ σ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν Ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

A γγε λι κων Δυ να α με ων Στρα τη η
 γος α α πεστα α λη εκ Θε σ Πα αν το κρα α το
 ρος προς Α α γνην και αι Παρθε ε νον ευ α γγε λι
 σα ασθαι ξε ε νον και α α πορ ρη η τον θα αυ μα
 ο τι Θε ος ως α ανθρωπος εξ α αυ της βρε ε
 φσργει ει ται α νευ σπο ρα α ασ α να πλατ των
 βρο τει ον α α παν γε ε νος λα οι ευ α γγε

λι ι ζεσθε την α α να πλαα σινκο ο σμθ

Ὅμοιον.

Xαι ρε κα τα ρας λυ υ τρω σις τϷ Α α δαμ

Θε ε ο το ο κε χαι ρε σε μνη Μη τρο ο θε ε

χαι ρε εμ ψυ υ χε βα α τε χαι ρε λαμ πας χαι αι ρε

θρο ο νε χαι ρε κλι μα αξ και πυ υ λη χαι ρε

το θει ον ο ο χη μα χαι ρε κϷ φη η νε φε ε

λη χαι ρε να ε ε ε ε ε χαι ρε στα μνε παγ

χου σε χαι αι ρε ο ο ρος χαι ρε σκη νη και

τρα α πε ζα χαι ρε Ευ α ας η λυ υ σις

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα ρ

Πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις Σοι προ ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προε ε ε
 πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ').

A ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη
 αι νει τε αυ τον παν τα τα α ζρα και το φω ως

A ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων
 το υ δωρ το υ πε ρα νω των ου ρα νων
 τωσαντο ο νομα Κυ ρι ου

O τι αυ τος ει πε και ε γε νη θη σαν
 τος ε νε τει λα το και ε κτι σθησαν

E στησεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι
 ω να ται αι ω νος
 πα ρε λευ σε ται

A ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης
 δρα κοντες και

πασαι αβυσσοι

Πυρ χαλαραχιωνων κρυσταλλος πνευμα καιται

γιδος τα ποιουντα τον λογον αυτου

Τα ορη και παντες οι βουνοι ξυλα καρπο

φο ο ορα και πασαι κεδροι

Ταθηρια και παντα τα κτηνη ερπετα

και πετεινα πτερωτα

Βασιλεις της γης και παντες λαοι αρχον

τες και παντες κριται γης

Νε ανισκοι και παρθενοι προσβυτεροι μετα

νεωτερων αινεσασαν το ονομα

Κυριου οτι υψωθη το ονομα αυ

του

Ηεξομολογησις αυτου επι γης και ου

ραν και υψωσει κερας λαου αυτου

Υμνος πασι τοις οσι οισ αυτου τοις υιοις

Ἰσραηλ λαω ἐγγιζοντι αυτω ω

Ασατετω Κυριω ασμα και νον η αι

νεσις αυτου εν εκκλησιια οσιων

Ευφρανθητω Ἰσραη η ηλεπιτω ποιησαν

τι αυτον και οι υιοι Σιων αγαλλι ασθω

σαν επιτω βασιλει αυτων

Αι νεσατωσαν το ονομα αυτου ου εν

χορω εν τυμπα ανω και ψαλτηρι ιωψαλατω

σαν αυτω ω

Οτι ευδοκει Κυριος εντω λαω αυτου

και υψωωωσει πραι εν σωτηρια

Καυχησονται οσοι ενδοξη και αγαλλι

ασονται επι των κοιτων αυτων

Αι υψωσεις τθ Θεου εντω λα ρυγγι αυτων

και ρομφαιαι διστομοι ενταις χερσιν αυτων

Του ποιησαι εκδικησιν εν τοις εθνεσιν ε

λεγ μὲς εν τοις λα οἰς

Του δη ησαι τς βασι λεις αυ των εν πε δαις και

τς εν δο ξς αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη ραι αις

Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ραπ τον δο

ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οἰς αυ τς 8

Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οἰς αυ του

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως

αυ τς

Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ὁ Γαβριήλ καταπτάς, εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψη Υἱόν, τοῦ Ἄδὰμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν ἀπάντων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βιόντων σοι τὸ Χαῖρε Ἄγνη.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὁ Γαβριήλ τῇ Παρθένῳ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψη ἐν γαστρὶ σου τὸν σοὶ χωρητόν, καὶ τῷ κόσμῳ ἀχώρητον, καὶ κυοφόρος ὄφθῆση τοῦ ἐκ Πατρὸς, πρὸ ἑωσφόρου ἀνατείλαντος.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ προανάρχου Πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν οἴκτον

λαβών, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος· καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβών, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Δόξα. Καὶ νῦν. ᾠχος β'. Θεοφάνους.

ᾠχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυ υ υ υνκαι α α ει και εις τους αι ω νας
τωναι ω ω ωνων α α μην

Τ ο απ αι ω ω ω νος μυ στη η η η η
ρι ι ι ι ον α να κα λυ υ υ υ πτε ται
ση η η με ε ε ε ρον και ο Υι ο ο ος τῶ
θε ε ς Υι ος αν θρω ω που γι νε ε ε ται
ι να τῶ χει ρο νος με ε τα λα α βων με τα
δω ω ω ω μοι οι οι οι τῶ βελ τι ι ι ι ο ο ο
ο νος ε ψευ σθη πα λαι Α α δαμ και θε
ος ε πι θυ μη η η η σας ου γε ε ε ε ε
γο ο ο ο νεν αν θρωπος γι νε ε ται θε ε ος

ι ι ι ι να Θε ε ε ον τον Α δα αμ α περ
 γα α α ση ται ευ φραι νε σθω η η η
 κτι ι ι σις χο ρευ ε τω ω ω η φυ υ υ
 υ υ σι ις ο τι αρ χαγ γε λος Πα αρ θε ε ε νω
 με τα δε ε ε ε ρς πα ρι ι ι ι στα α α
 α ται και το χαι αι ρε ε ε κο μι ι ζει της
 λυ πη η ης αν τι ι θε ε ε ε τον ο δι
 α σπλαγχνα ε ε λε ε ε ρς ε ναν θρω πη σας Θε
 ος η μων δο ο ο ξα α α σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-Θ

ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ
 δο κι ι α
 μνθ μεν σε ευ λο γθ μεν σε προ σκυ νθ μεν σε δο
 ξο λο γθ μεν σε ευ χα ρι στθ μεν σοι δι α την με γα α

λην σὺ δο ο ξαν

Κυριε βασιλευ ε πω ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ παν το κρα α τορ Κυριε Υι ε μονο γε νες Ι

η σὺ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυριε ο Θε ος ο α μνος τω Θε ου ο Υι

ος τω Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τω κο

ο ο σμω ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας

α μαρ τι ας τω κο ο σμω

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι

ος Ι η σὺς Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σὺ εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τω αι ω νος

Κ α τὰ ξι ὠσον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τςφυ λα χθηη ναι η μας

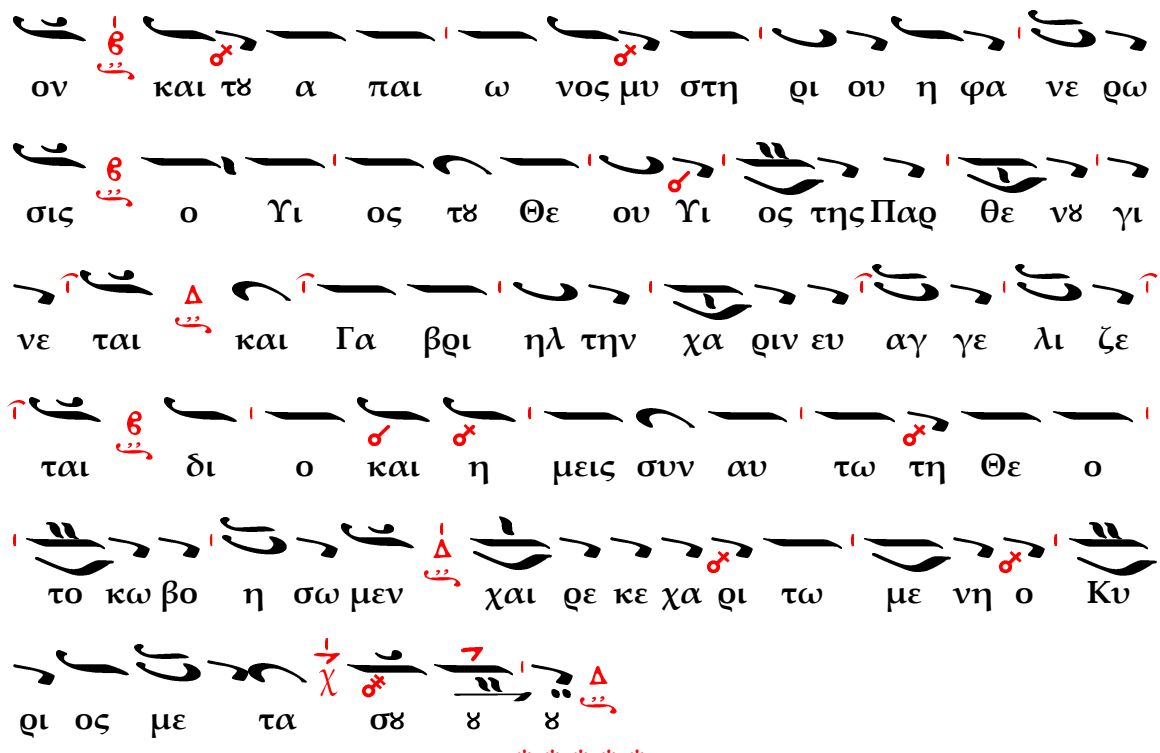
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σ ε ις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μ ο τι η μαρ το ον
σοι

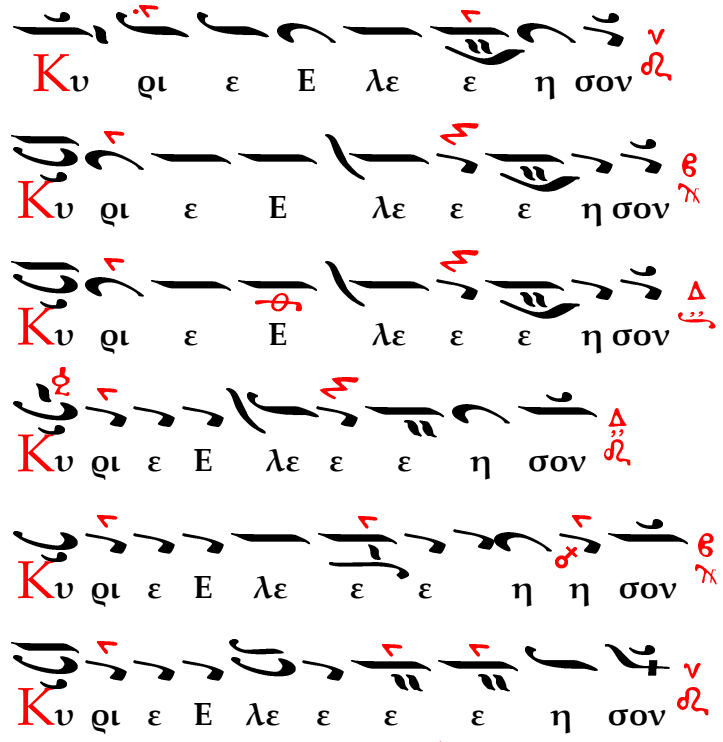
Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τς
ποι ειν το θε λη μα α σ ο τι συ ει ο Θε ο ος
μ ο

 ον και τὰ ἀπαιώσῃς μὴ στήριον ἠφανερώ
 σις ὁ γίγνεται θεοῦ γίγνεται τῆς Παρθενῆ
 νεται και Γαβριηλ τὴν χάριν εὐαγγελιζέ
 ται διὸ και ἡμεῖς συναυτῶ τῆ θεο
 τοκωβόησωμεν χαίρε κεχαριστωμένη ὁ Κυ
 ρι ὁσμετασθε ὁσθε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

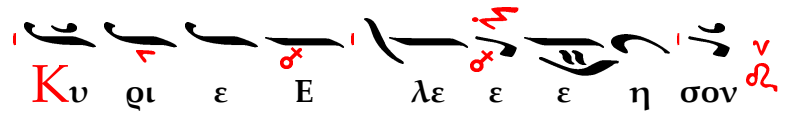
Τὰ ἕξαπλά.

Ἦχος πλ. Νη ρ

 Κυριε Ελεε εησον
 Κυριε Ελεε εησον
 Κυριε Ελεε εησον
 Κυριε Ελεε εησον
 Κυριε Ελεε εησον
 Κυριε Ελεε εησον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ. Νη ρ

 Κυριε Ελεε εησον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Ἀδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, τὸ κριμά σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως. (οα' 1)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. β'. Αναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. (οα' 3)

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. γ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (Γε' 2)

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβιδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. (ρλα' 11)

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. (οα' 6)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο δι η

μας σαρκω θεις ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρ ι α
Στίχ. β'. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο δι η

μας σαρκω θεις ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρ ι α
Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ
παρασιωπήσεται. (ρθ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο δι η

μας σαρκω θεις ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρ ι α
Στίχ. δ'. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος
εἰρήνης. (οα' 7)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο δι η

μας σαρκω θεις ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναστων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς οα' (71).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.
(οα' 17)

Σ η με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι
 ον και τ8 α παι ω νος μυ στη ρι ου η φα νε ρω
 σις ο Υι ος τ8 Θε ου Υι ος της Παρ θε ν8 γι
 νε ται και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε
 ται δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο
 το κω βο η σω μεν χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ
 ρι ος με τα σ8

Στίχ. β'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. (οα' 18)

Σ η με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι
ον και τᾶ παι ω νος μω στη ρι ου η φα νε ρω
σις ο Υι ος τᾶ Θε ου Υι ος της Παρ θε νᾶ γι
νε ται και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε
ται δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο
το κω βο η σω μεν χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ
ρι ος με τα σ

Στίχ. γ'. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (οα' 19)

Σ η με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι
ον και τᾶ παι ω νος μω στη ρι ου η φα νε ρω
σις ο Υι ος τᾶ Θε ου Υι ος της Παρ θε νᾶ γι
νε ται και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε
ται δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο
το κω βο η σω μεν χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ
ρι ος με τα σ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Ευ α γγε λι ι ζε σθε η με ραν εξ η
 με ε ε ρας το σω τη ρι ον τθ Θε ου ου η μων
 σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο δι η μα
 α α ας σαρκω θει ει ει ει εις

ὁ β' χορός:

ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Δι-θ

Ση με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι
 ον και τθ α παι ω νος μυστη ρι ου η φα νε ρω
 σις ο Υι ος τθ Θε ου Υι ος της Παρ θε νθ γι
 νε ται και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε
 ται δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο
 το κω βο η σω μεν χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ

ρι ος με τα σθ

Τὸ αὐτὸ ὑπὸ τῶν χορῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος πλ. Νη

Τη υ περ μα α χω ςρα α τη γω τα νι
 κη τη ρι ι α ως λυ τρω θει ει σα τω ων δει
 νων ευ χα ρι στη ρι ι α α να γρα φω σοι
 η πο λι ις σθ Θε ο το κε αλλ ως ε ε χθ
 σα α το κρα τος α προ σμα χη η τον εκ πα
 ντοι ων με κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον ι να
 κρα ζω ω σοι χαι ρε Νυ υμ φη Α νυ υμ φε ευ
 τε ε ε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

ον η μα ας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α λα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ

ι χι ι ι ι ι ι ιε ε ε α α α γι
 ι ι ο ο ος Α θα α α α α α α α α
 χα α α α α α α α α α να α α
 α α α α α ιε α θα να α α το ο ο ος
Ε ε ε λε ε ε ε η η η η η η
 η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ον
 η η η μα α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και Ἀλληλουῖα τῆς ἑορτῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἦχος γ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος ἰζ΄ Γα ϕ

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη η μᾶ τον Κυ ρι ον
 και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μᾶ ε πι
 τω Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μᾶ

Χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δσ λησαν τσ ι δου γαρ α πο τσ νυνμα κα
ρι ου σι με πα σαιαι γε νε αι

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη η μσ τον Κυ ρι ον
και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μσ ε πι
τω Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μσ

Χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τσ και το
ε λε ος αυ τσ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
βσ με ε νοισαν τον

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη η μσ τον Κυ ρι ον
και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μσ ε πι
τω Θε ω ω τω σω τη ρι μσ σ σ σ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(β' 11-18)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

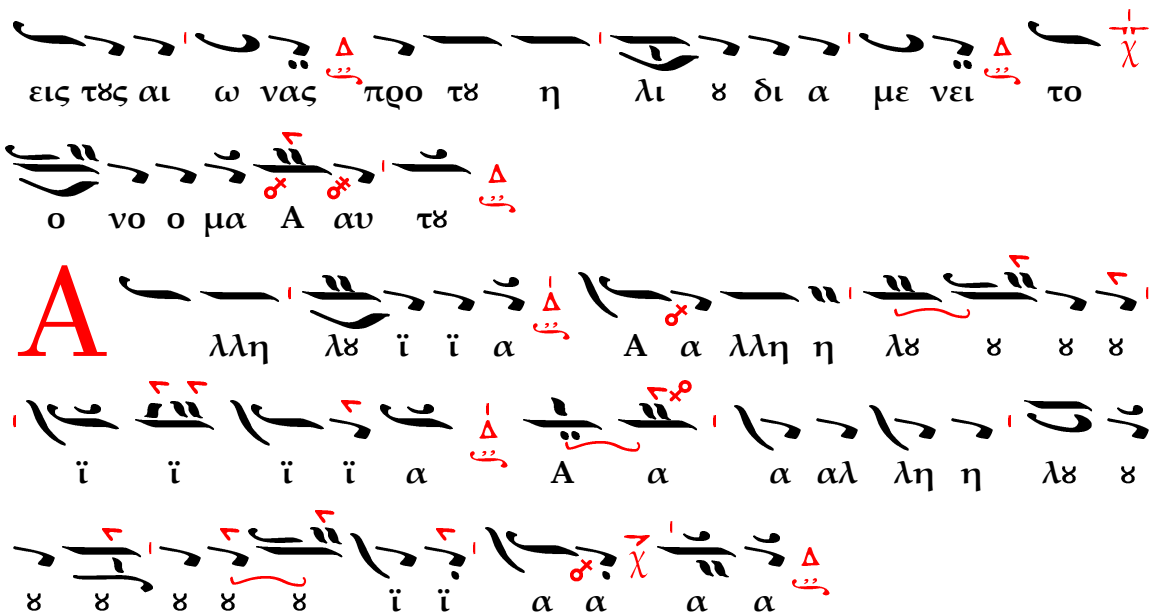
Ἀδελφοί, ὅ τε ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν

αίτιαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· «Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε»· καὶ πάλιν· «Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθῶς ἐπ' αὐτῷ»· καὶ πάλιν· «Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός». Ἐπεὶ οὖν «τὰ παιδιά» κεκοινωνήκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ «σπέρματος Ἀβραάμ» ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς «ἀδελφοῖς» ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς οα').

Ἦχος Δι-θ.

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α
Χ Κα τα βη σε ται ως υ ε τος ε πι πο κον και
 ω σει στα γων η στα ζϑ σα ε πι τη ην γην
A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α
Χ Ε σται το ο νο μα Αυ τϑ ευ λο γη με νον

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἑορτῆς (Λουκ. α' 24-38).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.
Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνέλαβεν Ἐλισάβητ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου· καὶ περιέκρουεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἧ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυΐδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ. Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπε· Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὖρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. Καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἴον, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. Οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυΐδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. Εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ. Καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβητ ἡ συγγενὴς σου καὶ αὐτὴ συνεληφυῖα υἴον ἐν γήρει αὐτῆς, καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρα· ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. Εἶπεν δὲ Μαριάμ· Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

Ἦχος ἰὺ Δι

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ἰὺ Δι

Ο ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε
 ρου βι ι ι ι ι ι ι ι μ μυ στι κως ει κο ο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει
 ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ες και αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η
 η η η η η η η η ζω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ο ποι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω
 Τι ι ι α α α α α α α α α α α
 α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι σα α α
 α α α α θα α α α α α α α α α α γι ι

α α α α α α α α Δ

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον Δ

Κ υ ρ ι ε Ε ε λε ε η η σον Ζ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον Ζ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον Δ

Π α ρ α σχ Κυ υ ρ ι ι ε Δ

Π α ρ α α σχ Κυ υ ρ ι ι ε Ζ

Π α ρ α α σχ Κυ υ υ ρ ι ι ε Ζ

Π α ρ α σχ Κυ υ ρ ι ι ε Δ

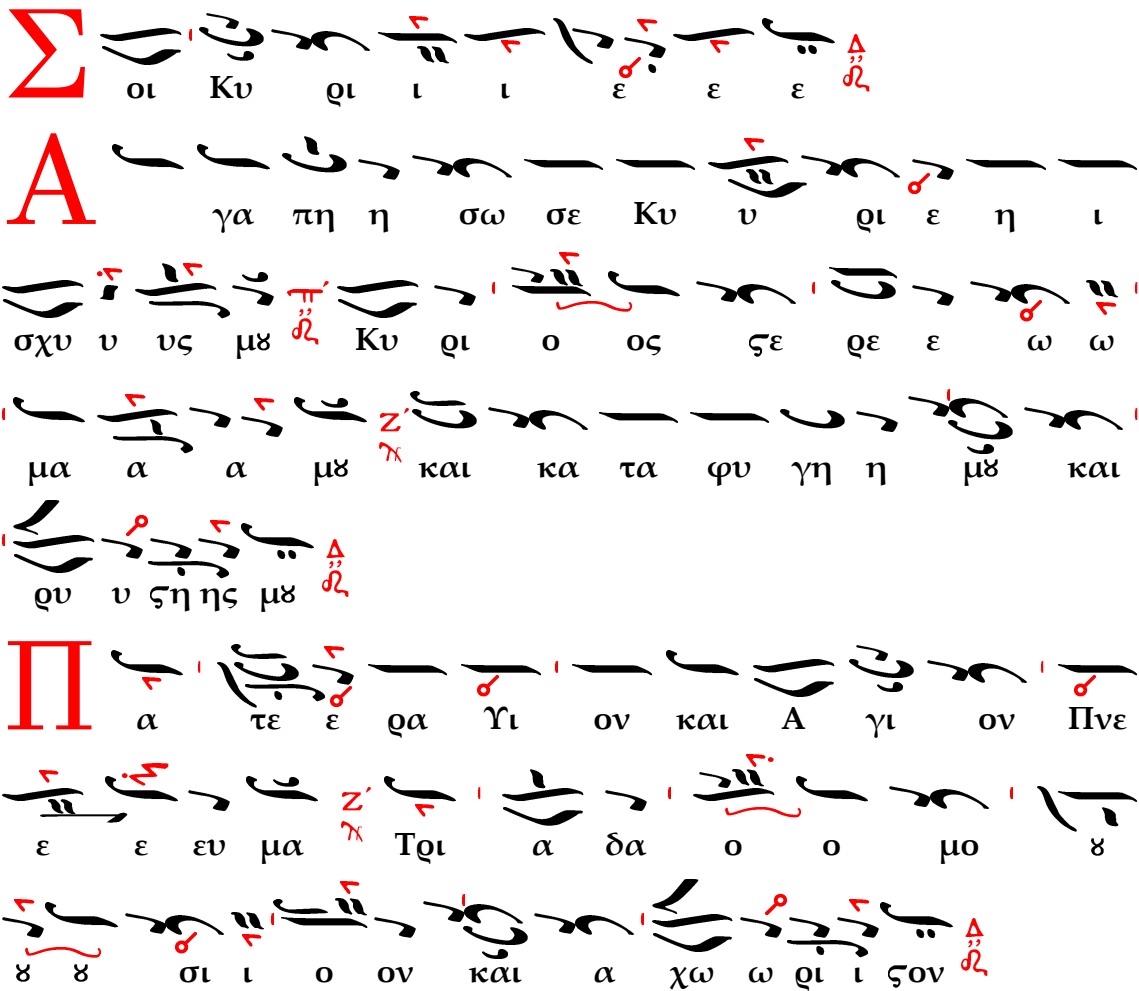
Π α ρ α α σχ Κυ υ υ ρ ι ι ε Ζ

Π α ρ α α σχ Κυ υ υ ρ ι ι ε Δ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σθ Δ

Σ οι οι Κυ ρ ι ι ε Δ

και ἄλλως:

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

νε ε ε σε ε ως

Κ αι με τα τσ πνε ευ μα το ο ο ος σθ

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ον και δι ι και αι ον και ἄλλως

Α α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

φοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

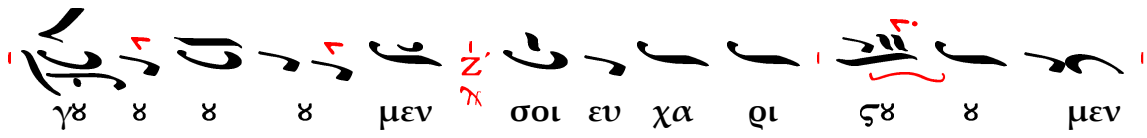
νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ω σαν

να α α α εν τοις υ ψι ι ι ι φοις

Α α α α μη η η η ην

Α α α α α α μη η ην

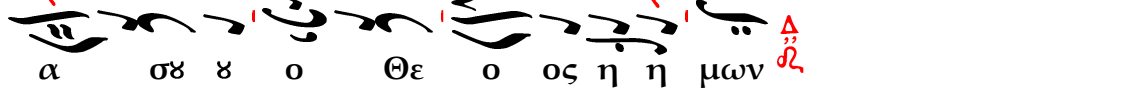
Σ ε υ μν θ θ θ μεν σε Ευ λο

 γϣ ϣ ϣ ϣ μεν σοι ευ χα ρι ϣ ϣ μεν

 Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα

 α σϣ ϣ ο Θε ο ος η η μων

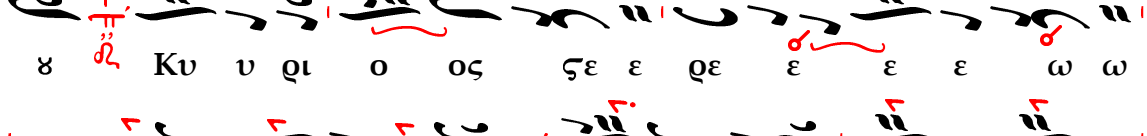
Ἐτονίσθησαν ιζ' Ἰουλίου , βια' , ἀντεγράφησαν κζ' Ὀκτ. , βιβ' . Ι.Α.

A

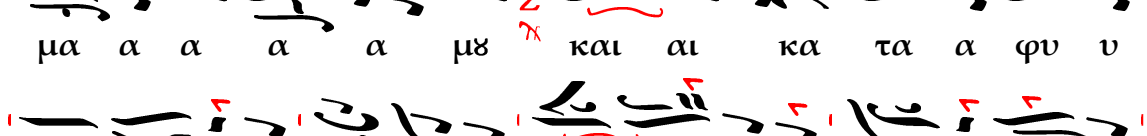
 γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ

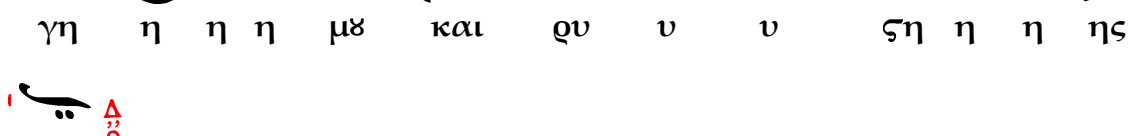
 ρι ε η ι ι σχυ υ υς μϣ ϣ ϣ ϣ

 ϣ Κυ υ ρι ο ος ϣε ε ρε ε ε ε ω ω

 μα α α α α μϣ και αι κα τα α φυ υ

 γη η η η μϣ και ρυ υ υ ϣη η η ης

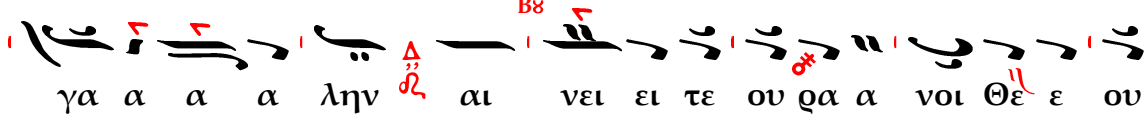
 μϣ

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

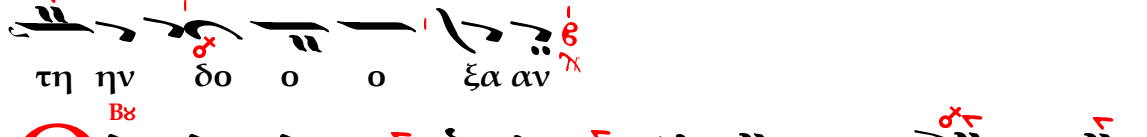
Ἦχος Βου

E

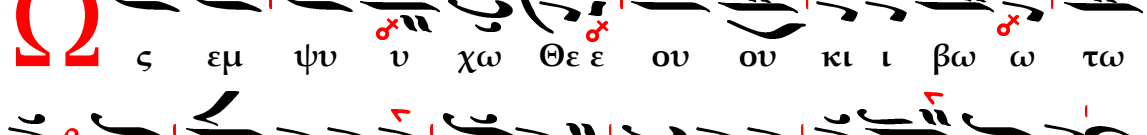
 υ α γγε λι ι ι ζη γη χα α ραν με ε

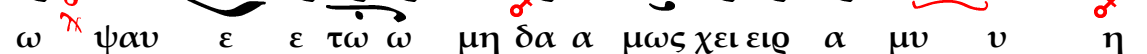
 γα α α α λην αι νει ει τε ου ρα α νοι Θε ε ου

 τη ην δο ο ο ξα αν

Ω

 ϣ εμ ψυ υ χω Θε ε ου ου κι ι βω ω τω

 ω ψαν ε ε τω ω μη δα α μως χει ειθ α μυ υ η

Σι ι ω ω ων η η ρε ε ε ε ε τι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

Κε ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σα η ρε τι σα

Πα το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α Α α αυ τη η η η η

η η ην εις κα α α α τοι οι εις κα α

τοι κι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χι ι ι ι ι ι ι ι α αν ε ε ε ε ε εις

κα τοι κι α αν ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε α α κα τοι κι ι αν ε ε αυ τω ω

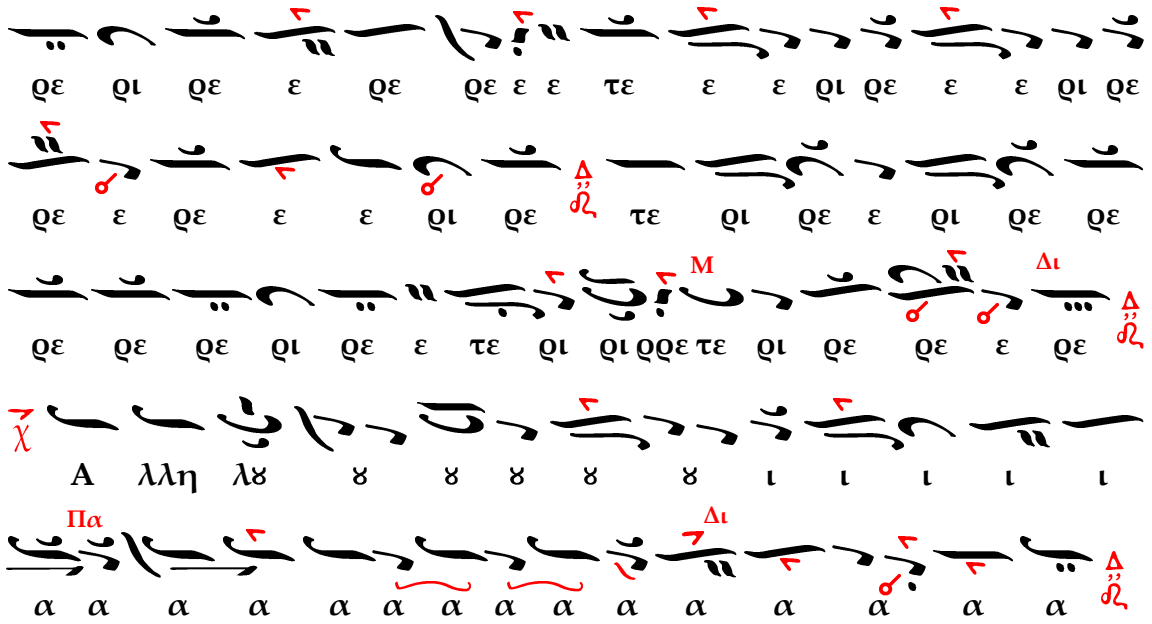
Πα ω ω ω ω ω ω

Πα χα α α α α λιε ε λιε ρα ρα λιε ε ε ε ε

λιε ρα α λιε ρα α ρα α α λιε λιε ρα ρα ρα α α

λιε Α α α λιε ρα α α α λιε ε ε ε ρα

Πα Δι τεμ τε λιε ρα ρα α λιε Ερρε τε ρε ρε ρε ρε ρι

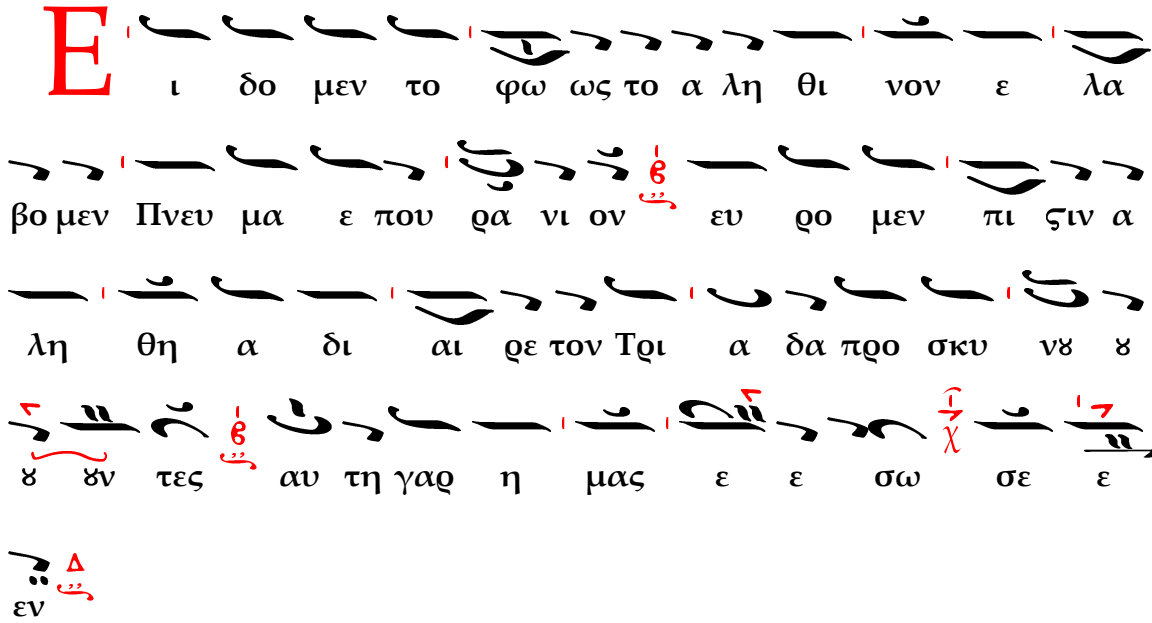

 ρε ρι ρε ε ρε ρε ε ε τε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρε
 ρε ε ρε ε ε ρι ρε τε ρι ρε ε ρι ρε ρε
 ρε ρε ρε ρι ρε ε τε ρι ρι ρε τε ρι ρε ρε ε ρε
 Α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι
 Πα α α α α α α α α α α α α α

Ἐξηγήθη ζ' Ἰαν. , βιβ' , ἀντεγράφη ιδ' Φεβρ. , βιγ' .

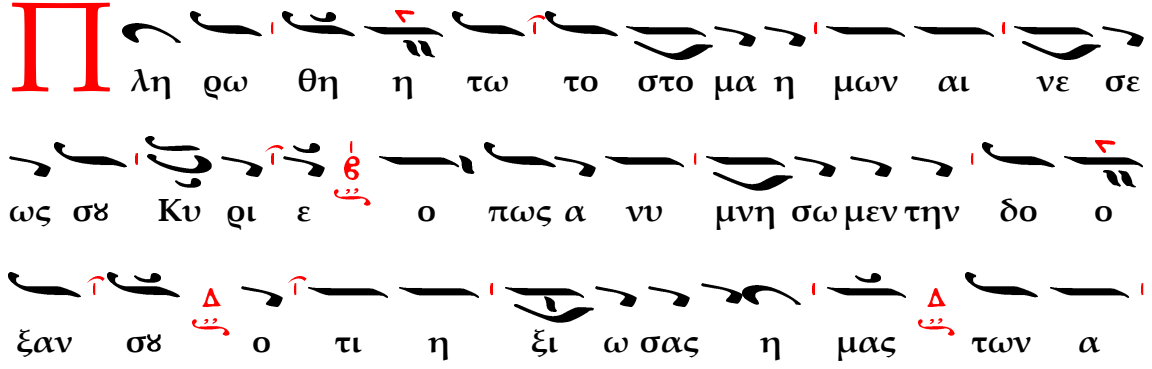
[Ἡ γραμμὴ ἐντὸς τῶν ἀγκίστρων δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ πρωτότυπον, συνεπληρώθη δὲ παρ' ἐμοῦ.] I.A.

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα
 βο μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α
 λη θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ
 ϝ ϝ ν τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε
 εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σϝ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σϝ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σ̄ με τασ̄ χειν̄ μυστη̄ ρῑ ῑ ῑ ῑ ων̄ τη̄ ρη̄ σον̄
 η̄ μας̄ εν̄ τω̄ σω̄ ᾱ γῑ ᾱ σμω̄ ω̄ ο̄ λην̄ την̄ η̄
 με̄ ε̄ ραν̄ με̄ λε̄ των̄ τας̄ την̄ δῑ καῑ ο̄ σῡ ῡ νην̄ σ̄
 Ᾱ λλη̄ λ̄ ῑ ᾱ Ᾱ λλη̄ λ̄ ῑ ᾱ Ᾱ λλη̄
 λ̄ ῑ ᾱ ᾱ ᾱ

Ἦχος Δι-θ

Ε ῑ η̄ το̄ ο̄ νο̄ μᾱ Κῡ ρῑ ς̄ εῡ λο̄ γη̄ με̄
 νον̄ ᾱ πο̄ τ̄ νυν̄ καῑ ε̄ ως̄ τ̄ αῑ ω̄ ω̄ νος̄ (δις)
Τ ο̄ ο̄ νο̄ μᾱ Κῡ ρῑ ς̄ εῑ η̄ εῡ λο̄ γη̄ με̄
 ε̄ ε̄ ε̄ ε̄ νο̄ ο̄ ο̄ ον̄ ᾱ πο̄ τ̄ νυν̄ καῑ ε̄ ως̄ τ̄
 αῑ ω̄ ω̄ νο̄ ο̄ ος̄

Τάξις τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Σημερον της σωτηριας ημων το κεφαλαι
ον και τα παιωνος μυστηριου η φανερω
σις ο υιος του Θεου υιος της Παρθενου
γενεται και Γαβριηλη την χαριν ευαγγελιζε
ται διο και ημεις συναντω τη Θεο
τοκω βοησωμεν χαιρε Κεχαριτωμενη ο Κυ
ριος μετα σου

Τὸ Κοντάκιον. Αὐτόμελον.

Ἦχος πλ' Νη

Τη υπερμααχωσα τη γωτα νικη
τηρι ιαως λυτρωθεισαι των δει
νων ευχαριστηρι ια αναγραφω σοι
η πολιισ θεο το κεαλλως εεχθ
σαα το κρατος απροσμαχηη τον εκπα

ντοι ων με κιν δυνων ε ε λευ θε ρω σον ι να
 κρα ζω ω σοι χαι ρε Νυ υμφη Α νυ υμφε ευ τε

Εἶτα στίχους ἐκ τῆς δοξολογίας.
 Δοξολογία, Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Κε ϝ

Δ ο ξα α σοι τω δει ει ξαν τι το ο
 φω ω ω ως δο ξα α εν υ υ ψι ι ι στοις θε
 ε ε ω ω και ε πι γη ης ει ει ρη η η η
 νη εν αν θρω ω ποις ε ευ δο ο κι α α
 μν ϝ ϝ με εν σε ευ λο γ ϝ ϝ ϝ
 με ε εν σε προσκυ ν ϝ μεν σε δο ξο λο γ ϝ
 ϝ μεν σε ευ χα ρι στ ϝ με εν σοι δι α
 την με γα α α λη ην σ ϝ ϝ δο ξαν

Π ρο σδε ξαι την δε ε ε η η σιν η μω ω ω ν
 ο κα θη με ε νο ος εκ δε ε ξι ω ω ω
 ω ω ν Πα α τρο ο ο ο ος και ε λε ε ε
 η η η σο ον η η η μας

Ε^{Κε} υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι ι ι ε
 ε ε^{Πα} ο Θε ο ο ος τω ων Πα τε ε ε
 ρω ω ων η η η μω ων^{Ζω} και αι νε ε τον και
 δε δο ο ξα α σμε ε ε νο ον^{Δι} το ο νο μα α
 α σα^{Πα} εις τας αι ω ω ω να ας α α μη ην
Ε^{Κε} υ λο γη το ος ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι Κυ
 υ ρι ι ι ε^{Πα} δι ι δα α ξο ο ον με ε τα
 δι και ω ω ω μα τα α α α σα^{Κε}
Π^{Πα} α ρα α α α α τει ει ει πα ρα α
 τει ει νον^{Πα} το ε λε ο ο ο ο ος σα τοις
 γι νω ω ω ω ω σκου σι ι ι σε^{Πα} Α γι ι
 ο ο ο ος ο Θε ε ο ος Α γι ι ο ο ος ι
 σχυ υ ρος Α γι ι ο ο ος α θα α α α α
 να α α α τος^{Πα} ε λε η σον η η η μα
 α α α α α α ας^(ἄπαξ)

Καὶ κατόπιν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις:

Ὁ διάκονος: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,

δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ') μεθ' ἐκάστην δέησιν.

Ὁ διάκονος: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεόν συνεργῆσαι καὶ κατευδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός: Αἰωνία ἡ μνήμη (γ').

Ὁ διάκονος:

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν (ἢ μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν, ἢ κώμην, ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (μ', ἀνά δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραεῖα τῆ φωνῆ).

Ὁ διάκονος:

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην:

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῷ κράτει συνέχων καὶ τῇ θείᾳ σου καὶ πανσθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν τὸν κόσμον· ὁ ἐκάστῳ ἔθνει τὰς ἰδίας ὀροθεσίας θέμενος, τὸ δὲ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος ἐξαιρέτως εὐεργετήσας, τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας αὐτῷ χαρισάμενος, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καθοδηγήσας, ἐξ αὐτοῦ δὲ μεγάλους τῇ Ἐκκλησίᾳ πατέρας καὶ διδασκάλους ἀναδείξας, καὶ εἰς ἐλεύθερον αὐθις βίον

ἐξαναστήσας· αὐτὸς πανάγιε δέσποτα, πρόσδεξαι τὰς εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει καὶ παλιγγενεσίᾳ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν πίστει δεομένων σου ἐκτενῶς. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἠρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσι πεσόντων, ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ κακουχίᾳ ἀποθανόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπαυσον· ἡμᾶς δὲ πάντα, ὁ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ἀξιόους τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον, καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον καθοδήγησον. Τοὺς πιστοὺς ἄρχοντας ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον, καὶ λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * * * *

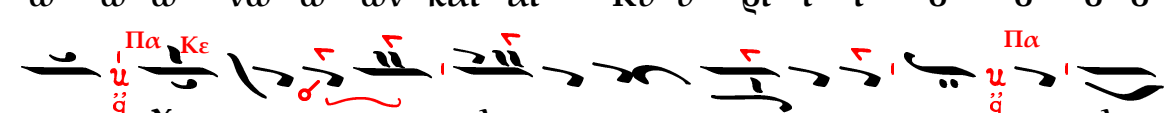
Εἶδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Ἦχος ♭ Πα ρ

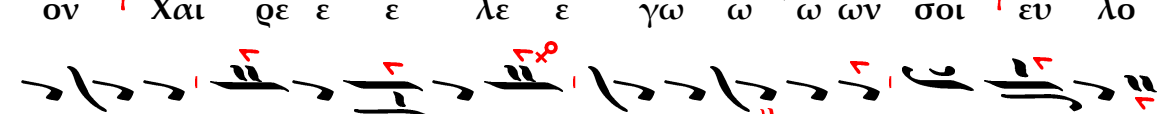
Πα
Ο με ε γα α ας Στραα τη η γο ο ος τω ων
α α υ υ υ υ υ λωων Α α α γγε ε ε ε
Πα Δι ε λων εις πο λι ιν Να α ζα α α ρε ετ ε ε
Πα πι ι στα α α ας Βα α σι ι ι λε ε ε ε ε
Πα Κε α μη νυ ει σοι οι οι Α χρα α αν τε των αι ω
Πα

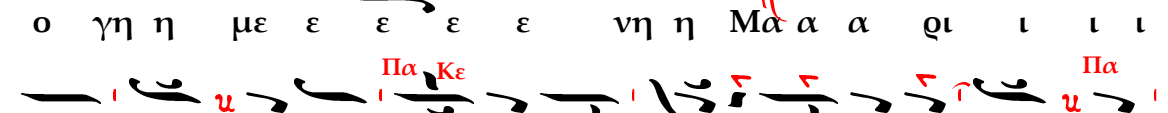
 ω ω ω νω ω ων και αι Κυ υ ρι ι ι ο ο ο ο

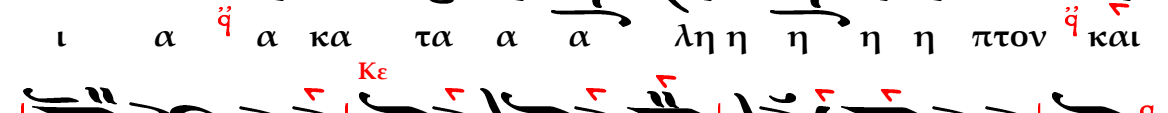
 ον ^{Πα} _{u q} Χαι ^{Κε} ρε ε ε λε ε γω ω ω ων σοι ^{Πα} _{u q} ευ λο

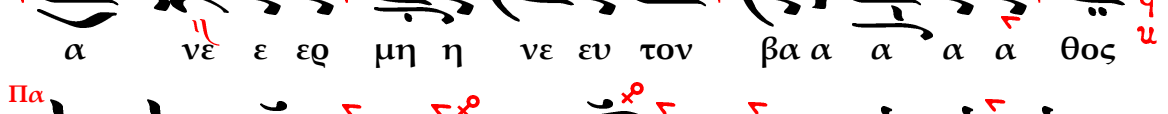
 ο γη η με ε ε ε ε νη η ^{Πα} α α ρι ι ι ι

 ι α ^{Πα} _{u q} α κα τα α α λη η η η η πτον ^{Πα} _{u q} και

 α ^{Κε} νε ε ερ μη η νε ευ τον βα α α α α θος _{u q}

^{Πα} βρο τω ων η η η α να ακλη η σι ι ι ις _{u q}